

218 Náš Spasitel zvěstovaný

transpozice -3

Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr

Vstup

1. Náš Spa - si - tel zvě - sto - va - ný, kříž si zvo - lil za po - díl,
z lů - na sva - té, čis - té Pan - ny v Bet - lé - mě se na - ro - dil.
Ví - tej, ví - tej v pros - té chý - ši, krá - li svě - tů všech i ří - ší,
k to - bě chcem své srd - ce vznést, ať v něm ne - ní klam a lest.

Před evangeliem

2. Slovo Páně bude zníti
k západu i k východu,
světlo jeho lásky svítí
do tmy v srdcích národů.
Slunce zhasne, země zhyne,
slovo Boží nepomine,
duše k spáse v každý čas
bude volat jeho hlas.

Obětní průvod

3. Spějme tedy ku Betlému
poklonit se Dítěti,
nesme Bohu vtělenému
čistou mysl k oběti.
Srdce jen ať k tobě plane,
tobě ať se koří, Pane,
odevdá se na oltář,
v sebe vtiskne tvoji tvář.

Přijímání

4. Beránku, jenž snímáš hříchy,
nejmilejší Ježíši,
srdcem pokorný a tichý,
spas ty, kdo tě neslyší.
Vždyť i oni trpí tady,
jejich duše hynou hladu.
Vrhni světlo v temnotu,
ukaž cestu k životu.

5. Svaté Dítě, k tobě letí
duše ze své samoty,
ty ji voláš do objetí
přetajemné jednoty.
Bez tebe jsem osamělý,
tebou v jedno spojen celý
v míru, v lásce se všemi
na nebi i na zemi.

Závěr

6. Kéž ti oběť přinesená,
Otče, slouží k smíření.
Splacená je velká cena
za nás hříšných spasení.
Ty, kdo láskou k tobě žijí,
přes Betlém a Kalvárii
veď v poslední hodině
ke své Svaté rodině.

Před evangeliem

2. Slo - vo Pá - ně bu - de zní - ti k zá - pa - du i k vý - cho - du,

svě - tlo je - ho lás - ky sví - tí, do tmy v srd - cích ná - ro - dů.

Slun - ce zhas - ne, ze - mě zhy - ne, slo - vo Bo - ží ne - po - mi - ne,

du - še k spá - se v kaž - dý čas, bu - de vo - lat je - ho hlas.

Obětní průvod

3. Spě-jme te - dy ku Be - tlé - mu po - klo - nit se Dí - tě - ti,

nes - me Bo - hu vtě - le - né - mu čis - tou mysl ko - bě - ti. Srd -

ce jen ať k to - bě pla - ne, to - bě ať se ko - ří, Pa - ne, o -

dev - zdá se na ol - tář, v se - , be vtis - kne tvo - ji tvář.

Přijímání

4. Be-rán - ku, jenž sní - máš hří - chy, nej - mi - lej - ší Je - ží - ši,

srd - cem po - kor - ný a ti - chý, spas ty, kdo tě ne - sly - ší.

Vždyť i o - ni tr - pí ta - dy, je - jich du - še hy - nou hla - dy.

Vrh - ni svě - tlo v tem - no - tu, u - kaž ces - tu k ži - vo - tu.

Přijímání 2

5. Sva - té Dí - tě, k to - bě le - tí, du - še ze své sa - mo - ty,

ty ji vo - láš do ob - je - tí, pře - ta - jem - né jed - no - ty.

Bez te - be jsem o - sa - mě - lý, te - bou v jed - no spo - jen ce - lý

v mí - ru, v lás - ce se vše - mi, na ne - bi i na ze - mi.

Závěr

6. Kéž ti o - běť při - ne - se - ná, Ot - če, slou - ží k smí - ře - ní.

Spla - ce - ná je vel - ká ce - na za nás hříš - ných spa - se - ní.

Ty, kdo lás - kou k to - bě ži - jí, přes Be - tlém a Kal - vá - ri - i

veď v po - sled - ní ho - di - ně, ke své Sva - té ro - di - ně.